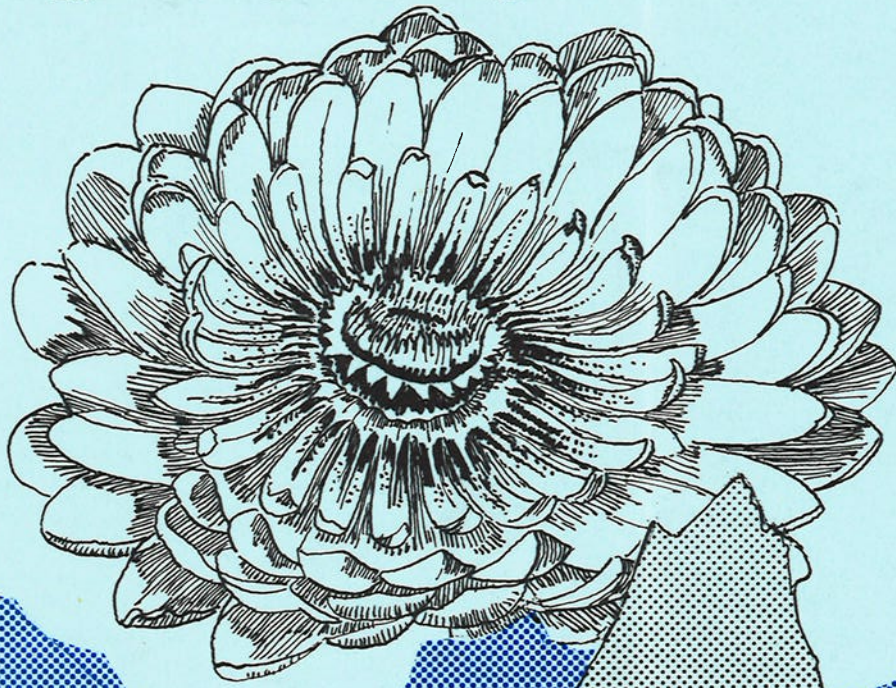

LEMURIA

uitgave van het meditatiecentrum 'de kosmos'

prins hendrikkade 142 amsterdam tel.67477

nr. 9

MU 343
S 2576 mag

schijn en
werkelijkheid

Religion is the relationship between the three fundamental principles – God, world, and the individual. Religion gives solace to the weary pilgrim in this earth plane. It explains life's mystery to him. It shows the path to the immortal abode.

Religion is not a denial of life. It is fullness of life. It is life eternal. Man becomes God through discipline, self-restraint and meditation. That is Religion.

Religion consists in doing good to others, in practice of love, mercy, truthfulness and purity in all walks of life. Religion is practical philosophy, philosophy is theoretical religion. Philosophy is for ever-searching, inquiring, questioning. Religion is for sensing, realizing, experiencing.

The same type of jacket cannot suit all people. Individual temperaments and traditional backgrounds differ. Hence the need for different religions.

One religion is as good as another. One road or path to the Supreme is as good as any other road or path. Cows have different colours, but the colour of milk is one. There are different kinds of roses, but the scent is one. Religion is one, but many are its forms of practice. Diversity is the order of creation. Religion is no exception to it.

Swami Sivananda

IK!!

Er wordt gezegd dat de krachten die de menselijke evolutie op aarde stuwen, zich vooral bedienen van het ik-bewustzijn. De Goddelijke Vonk, Kern van de mens, wordt omsloten en afgescheiden van de totale schepping (gedreven uit het paradijs). Daarmee is de eenheid verdwenen en een Ik ontstaan, een autonoom, op zichzelf staand wezen dat zich ervaart als een afgerond geheel, als Ik. In het begin van dit proces (involutie) is er, ondanks dit ik-besef, een diepe verbondenheid met alles en iedereen. Deze band lost op naarmate de afdaling in de stof voort gaat en de mens ontstaat zoals wij hem nu kennen.

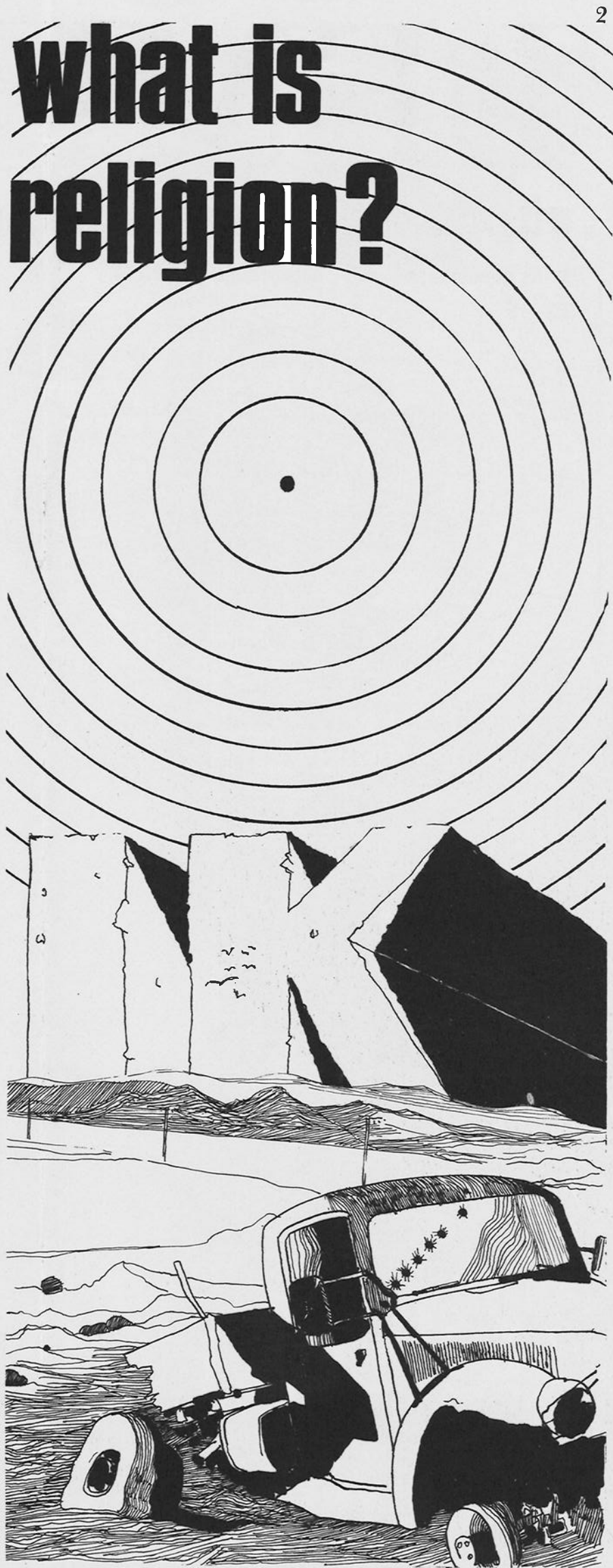
(Dit proces is tweeledig: de aeonen van de ontwikkelingsgang der mensheid – via Lemurië en Atlantis – gaan parallel aan wat individueel afspeelt, De afdaling van de ziel voor een nieuwe inkarnatie, tot aan de geboorte.)

Er is een wezen ontstaan dat naast allerlei andere eigenschappen, vooral gekenmerkt wordt door een schreeuwend ik-besef. Niet het hogere Ik dat verbonden was met de schepping, maar een zich totaal verlaten voelend schepsel, dat moet leren uit zichzelf die aansluiting weer te vinden met de Kosmos.

Vanuit de verlatenheid, voortgedreven door een gevoel van volstrekte eenzaamheid, moet een mens proberen de scheiding op te heffen, allereerst door z'n medemens te zien als z'n gelijke, z'n broeder.

Hij wordt daarin gehinderd door een groot, allesbepalend ik-besef, dat hem heeft omgetoverd van een wezen dat in verbinding stond met de Goden, tot een bloeddorstig roofdier dat niets anders meer voelt, ziet en hoort dan z'n eigen belangen die moeten worden behartigd. Een ik-zuchtig roofdier dat bovendien nog kan organiseren en een technologie ontwerpen van staal, beton en plastic. Een levensgevaarlijk wezen, zoals we iedere dag in de krant kunnen lezen. Een mogelijke manier om een catastrofe te voorkomen is het overwinnen van onze eigen ik-zucht. Een dagelijkse worsteling met iets in ons waarmee we ons niet hoeven identificeren. Dat is wat de woorden "bewustzijnsontwikkeling" en "mentaliteitsverandering" betekenen: een strijd die iedereen te voeren heeft met het lagere deel van zichzelf, en het ontwikkelen en activeren van het hogere Ik. Dat zijn wezen en betekenis van de Tarot, de yoga en andere

What is religion?

'de kosmos'

WERKPROGRAMMA 1971 VAN HET MEDITATIECENTRUM "DE KOSMOS"

MAANDAG in diverse ruimtes

Hare Krishna Temple (18.30-20.00 uur)
 Meditatie-groep m.m.v. Ton Alberts (19.00-21.00 uur). Inlichtingen bij balie.
 Hatha Yoga met H. van Seeters (19.30-20.30 uur) en van (20.30-21.30 uur)
 Antroposofische meditatie met Dr. F. Wijnberg en Rob Otten (20.30-22.30 uur)
 Kabbalah studie-groep met Saul Sartan (21.00-23.00 uur), eenmaal in de veertien dagen
 Muziek tot 24.00 uur.

WOENSDAG in diverse ruimtes

Hare Krishna Temple (18.30-20.00 uur)
 Kruidenkursus met Mellie Uyldert (19.00-20.30 uur), de kruidenkursus is eenmaal in de veertien dagen
 Hatha Yoga met Hans Wesseling en Donna McLaughlin (20.00-21.00 uur)
 Vipassana-meditatie met Bruno Mertens (20.00-22.30 uur)
 Eksperiment in gevoeligheid gekombineerd met licht, geluid en muziek met John van Lier (21.00-24.00 uur)
 Tarot (mystiek kaartspel) werkgroep met Noud van den Eerenbeemt (21.00-22.30 uur).

DONDERDAG in diverse ruimtes

Hatha Yoga met Donna McLaughlin (19.30-20.30 uur)
 Eenmaal in de veertien dagen Stefan Lubienski over meditatie (19.30-21.30 uur)
 Xoelapepel. Kommunikatie-eksperiment met Arthur Hesselbach (20.00-22.00 uur)
 Werkgroep Audio-visuele experimenten (20.00-24.00 uur)
 Gesprekken en experimenten op filosofisch- en meditatief gebied met Jan Bor, Aart van Westerop en Roel van der Helm (21.00-23.00 uur)
 Muziek tot 24.00 uur.

VRIJDAG in diverse ruimtes

Hare Krishna Temple (18.30-20.00 uur)
 Hatha Yoga met Donna McLaughlin (19.30-20.30 uur)
 Vipassana-meditatie met Bruno Mertens (20.00-22.30 uur)
 Werkgroep Audio-visuele experimenten (20.00-01.00 uur)
 Astrologie werkgroep (21.00-22.30)
 Muziek tot 01.00 uur.
 Eens in de maand, "Viering van het Heilig Avondmaal", o.l.v. Lambert Simon

Naast deze programma's zijn op maandag, woensdag, donderdag en vrijdag vanaf 18.00 uur het makrobioties restaurant (een maaltijd kost ca. f 2.75), theehuis, fruitbar en bibliotheek geopend. Bovendien zal "de Kosmos" binnenkort worden uitgebreid met een sauna en een studio voor schilderen en keramiek.

De makrobiotiese winkel is dagelijks geopend van 12 uur 's-middags tot 6 uur 's-avonds en op zaterdag en zondag van 12 uur 's-middags tot 9 uur 's-avonds. Op dinsdag is de winkel dicht.

De toegangsprijs voor "de Kosmos" bedraagt f 1.50 voor leden. Een lidmaatschapskaart kost f 5.-- per drie maanden en f 12.50 per jaar. Een voorlopig lidmaatschap voor twee keer kost f 5.--
 Overdag en in het weekend is de toegang tot de winkel en het restaurant vrij.

"DE KOSMOS" is bedoeld als centrum voor bewustzijnsontwikkeling.

esoterische systemen. Het is het pad dat Christus ons heeft gewezen en waarop hij is voorgegaan.

De auto's en de wapens zijn de verlengstukken van een trots en ingebeeld ik, dat dag en nacht klaar staat om z'n belangen, klein en groot, te verdedigen tegen andere, even trotse en ingebeelde ikken. De ene doet dat aanvallend, de andere verdedigend, maar de spanning, de angst en de haat hangen als een sluier over de wereld en vervuilen het milieu meer dan alle chemische fabrieken bij elkaar.

hoe krijg je bewustzijn op hogere gebieden?

Rudolf Steiner is de stichter van de Antroposofische beweging, afgesplitst van de 50 jaar oudere Theosofische vereniging, gesticht door o.a. mevrouw H.P. Blavatsky.

Blavatsky, haar leerlinge Annie Besant en Steiner behoren tot de grootste okkultisten van de moderne tijd, en over hun verschillen (die veelal schijn zijn) en hun overeenkomsten valt veel te zeggen. Simpelweg kan men stellen dat de Theosofische vereniging sterk oosters georiënteerd is. Het geestelijk middelpunt ligt in India en Tibet. Voor Steiner daarentegen lag het brandpunt in Israël en Europa. Christus en de Evangelieën hebben een belangrijke plaats in zijn ideeën.

Steiner schreef een groot aantal boeken, waarvan (naar onze mening) een van de belangrijkste is: "Hoe verkrijgt men bewustzijn op hogere gebieden?" 'N soort Antroposofische Inwijding.

Van het voornaamste, de praktische aanwijzingen, volgt hieronder het eerste gedeelte. De oorspronkelijke tekst is soms letterlijk overgenomen, soms enigszins bekort of aangepast aan het taalgebruik van deze tijd. De bedoeling is natuurlijk dat je, naar aanleiding misschien van dit uittreksel, het boek zelf gaat lezen.

In ieder mens sluimeren vermogens waarmee hij zich inzicht in hogere werelden kan verwerven. Mystiek, gnosis en theosofie hebben altijd van een ziele- en geesteswereld gesproken, die voor haar niet minder reëel zijn dan de wereld die met fysieke ogen kan worden waargenomen en met fysieke handen kan worden betast. Dit is voor iedereen bereikbaar. De vraag is slechts hoe men te werk moet gaan om dit te bereiken.

de voorwaarden

Tot weten kom je pas wanneer je geleerd hebt dit weten hoog te houden. Je kunt niet tot geesteshoogten komen, tenzij je door de poort van deemoed bent gegaan. Wie van nature gevoelens van devotie of eerbied kent, of wie ze tot zijn geluk door een juiste opvoeding werden ingeplant, brengt veel mee wanneer hij in zijn later leven de toegang tot de hogere kennis zoekt.

Dit is vooral in deze tijd een erg moeilijk punt geworden. Wij neigen maar al te zeer naar kritiek, oordelen en afbreken, en maar al te weinig tot verering met hart en ziel. Er moet met nadruk op gewezen worden: in het hogere weten is geen sprake van verering voor mensen, alleen van kennis en waarheid.

Voor de ziel zijn gevoelens van verering, van achting en devotie, voedende stoffen die haar sterk en gezond maken, bovenal haar kracht geven om tot inzicht te komen. Gebrek aan achting, antipathie, onderschatting van het waardebare, brengen het kennend vermogen tot verlamming en verval.

Wat je moet doen is enige ogenblikken in je leven vrij maken,

waarin je stil tot jezelf inkeert. Maar niet om je te verdiepen in de aangelegenheden van je eigen ik. Dat zou het tegendeel bewerken van hetgeen beoogd wordt. Veel meer moet je zulke ogenblikken gebruiken om in alle stilte te laten naklinken wat je doorleefde. Wat de wereld je te zeggen had. Iedere bloem, ieder dier, iedere handeling zal je in die stille ogenblikken ongedachte geheimen onthullen. Wie indruk op indruk louter genieten wil stompt zijn kenvermogen af. Wie na het genot zich door het genotene iets laat openbaren, geeft zijn kenvermogen voedsel en brengt het tot ontwikkeling. Hij moet zich dan echter tot gewoonte maken niet de naklank van het genot beleven, maar het genotene door innerlijke activiteit te verwerken. De leerling gebruikt het genot slechts als middel om zich te verrijken. Hij leert niet om voor zichzelf schatten te vergaren, maar stelt het geleerde ten dienste van de wereld. Er is in alle okkulte wetenschappen een grondstelling, die niet overtreden mag worden. Zij luidt:

Alle kennis, die je zoekt, alleen tot vermeerdering van je eigen weten, Alleen tot verzameling van schatten in jezelf, brengt je af van de weg. Alle kennis echter die je zoekt om te kunnen helpen aan de veredeling van de wereld brengt je een stap vooruit. Deze waarheid kan aldus worden samengevat:

De idee die je niet tot ideaal wordt, doodt een kracht in je ziel. De idee die je echter tot ideaal wordt, schept levenskrachten in je.

innerlijke rust

De geesteswetenschap geeft ook praktische regels. Deze regels berusten niet op willekeur, maar op een oeroude ervaring, een oeroud weten.

Geen leraar wil door zulke regels macht uitoefenen over anderen. Hij wil geen inbreuk maken op iemands zelfstandigheid. Geen ander kan deze zelfstandigheid op hoger prijsstellen en beter behoeden dan de zoeker van de geest.

Treedt de ingewijde uit zijn omsloten geestesgebied in het openbare leven, dan wordt er terstond een derde wet van kracht en wel deze:

Regel al je daden, al je woorden zó, dat door jou nooit in de vrije wil van een ander wordt ingegrepen.

Een van de eerste regels is ongeveer in deze woorden te kleden: "Verschaf je ogenblikken van innerlijke rust en leer daarin het wezenlijke van het onwezenlijke te onderscheiden."

Voor ieder die ernstig wil, staat de weg open. Wie werkelijk niet méér tijd tot zijn beschikking mocht hebben, kan met 5 minuten per dag volstaan.

Komt men tot innerlijk rustig overzien, dan scheidt het wezenlijke zich van het bijkomstige af. Want ieder mens draagt, behalve wat we zijn alledaagse ikheid zouden willen noemen, nog een hoger mens in zich. Deze blijft zolang verborgen tot hij gewekt wordt. En alléén wijzelf zijn in staat de hogere mens in ons wakker te roepen. Zolang hij niet ontwaakt is, blijven ook de vermogens sluimeren die een ieder tot kennis van het bovenzinnelijke kunnen voeren. De rust van die ogenblikken zal haar werking doen voelen op het dagelijkse Zijn. De mens zal rustiger worden in zijn hele wezen, zekerheid krijgen in al zijn doen en laten, niet meer van zijn stuk gebracht worden door storingen van allerlei aard. Hij verwerft een geheel nieuwe levensopvatting. Vroeger ging hij wellicht schoorvoetend aan een of ander werk, nu zegt hij tot zichzelf: "ik wil alle kracht die in mij is bijeenrapen om mijn taak te volbrengen, zo goed als ik maar kan" en hij onderdrukt elke gedachte die hem kan doen weifelen. Zo wordt zijn leven doordrongen van gedachten die vruchtbaar en heilzaam zijn voor zijn leven. De hogere mens in hem wordt dan de "innerlijke heerser" die met vaste hand het leven van de uitwendige mens bestuurt. Wanneer het van iemand anders dan van jezelf afhangt of je je al of niet ergert, heb je de "heerser in je" nog niet gevonden. Het komt er niet op aan hoe ver iemand het binnen een bepaalde tijd brengt, maar alleen op de ernst van het zoeken. Hoe groter de vereiste kracht, hoe belangrijker ook datgene wat bereikt wordt. In de dagelijkse ogenblikken van innerlijke rust, richt je je blik naar hogere werelden dan die waarmee het dagelijkse leven je in aanraking brengt. Verplaats het middelpunt van je wezen naar binnen. Weggevoerd ben je uit het dagelijks leven. Het geraas van de dag is voor je verstomd. Om je heen is het stil geworden. Je laat niets uit je omgeving toe, niets wat je aan indrukken van buiten kan herinneren. Aanvankelijk ben je geheel verzonken in een wereld van gedachten. En voor dit stille

weven der gedachten moet je een levendig gevoel ontwikkelen. Je moet leren liefhebben wat je zo uit de geest toestroomt. Dan nadert het ogenblik waarop je voelt hoe hetgeen zich in de stilte van je innerlijke gedachtenarbeid aan je openbaart, veel hoger, veel reëler voor je wordt dan de ruimtelijke werkelijkheid. Je beseft dat niet louter schaduwbeelden in onze gedachten tot uitdrukking komen, maar dat verborgen wezens tot je spreken. Een inwendig spreken, een innerlijk woord, is voor je toegankelijk geworden.

Oneindig gelukkig voelt zich de leerling der geestesscholing als hij zo'n ogenblik voor de eerste maal doorleeft. Wie zich door meditatie met de geest verenigt, begint in zich het Eeuwige, dat wat niet is begrensd door geboorte en dood, tot leven te wekken.

Slechts een wezen dat oren en ogen heeft, kan klanken en kleuren waarnemen. Maar ook het oog is niet tot waarnemen in staat wanneer het licht daarin ontbreekt waardoor de dingen zichtbaar worden. De okkulte wetenschap geeft de middelen om de geestesoren en – ogen te ontwikkelen en het geestelijk licht te ontsteken.

de trappen der inwijding

De volgende mededelingen vormen de onderdelen van een geestelijke scholing. Door met ernst en volharding de hiervolgende aanduidingen op te volgen kun je iets bereiken. Ongeuldig proberen leidt echter tot niets. Resultaat kan de studie van de okkulte wetenschap alleen opleveren als van het begin af aan alle regels in acht worden genomen, en je op die grondslag voort bouwt. De bedoelde 3 trappen zijn de volgende:

1. De Voorbereiding
2. De Verlichting
3. De Inwijding

de voorbereiding

De Voorbereiding bestaat uit een zeer bepaalde verzorging van het gevoels- en het gedachteleven. Ziele- en geesteslichaam worden hierdoor met hogere zintuigen en organen **begiftigd**. Eerst moet je **leren de dingen zo levendig en nauwkeurig mogelijk te observeren**; dan moet je je aan de in de ziel gewekte gevoelens en de in haar opstijgende gedachten overgeven. Na verloop van tijd zul je ondervinden dat gevoelens en gedachten van tot dusver ongekende aard in je opstijgen. Nadrukkelijk moet er op gewezen worden dat je jezelf niet mag verliezen in gepeins over hetgeen dit of dat betekent, maar het zich door zichzelf laten openbaren.

Hierbij moet worden opgemerkt dat een kunstzinnig gevoel, gepaard aan een stille, ingetogen natuur, de beste voorwaarde genoemd kan worden voor de ontwikkeling van de geestelijke vermogens. Want met zo'n gevoel kun je door de oppervlakte van de dingen heendringen, tot in het diepst van hun wezen. Maar willekeurig gemijmer, ijdele fantasie, gevoelens die naar toeval komen en gaan, dit moet je je allemaal kunnen ontzeggen. Je zult dan spoedig merken dat rijkdom van gevoel en ware scheppende fantasie pas echt worden verkregen als je op deze manier regeling brengt in je innerlijk leven. Het kleinziepig zwelgen in gevoelens en spelen met willekeurig aaneengelegde gedachten wordt vervangen door vruchtbare denkbeelden en gevoelens van betekenis.

Als je de kreet van een dier hoort, hoor je behalve deze gewaarwording in de toon nog de uiting van een innerlijk beleven van het dier, hetzij blijdschap of smart. Aan deze geluiden moet je aandacht schenken. Je moet je helemaal concentreren op het feit dat de toon je iets openbaart wat buiten je eigen ziel omgaat. In dit voor jou vreemde moet je je verdiepen. Je moet je gevoel innig verbinden met de smart of vreugde die je door het geluid verkondigd wordt, je niet afvragend wat het geluid voor jou betekent, of het jou al of niet aanstaat. Alleen wat omgaat in het wezen dat de toon voortbrengt mag je ziel vervullen. Wanneer je stelselmatig en goed overlegt zulke oefeningen doet, zul je leren om met het wezen waarvan het geluid uitgaat, als het ware ineen te vloeien.

Een muzikaal mens zal dit gemakkelijker vallen dan iemand die niet muzikaal is. Belangrijk ook is de manier waarop je luistert als anderen spreken. Je moet er aan wennen dit zó te doen dat daarbij je eigen innerlijk volkomen zwijgt. Hoofdzak is het doen verstommen van ieder gevoel van tegenzin, van goed- en afkeuring. Langzamerhand leer je met het wezen van een ander samen te smelten, volkomen daarin op te gaan. Door de woorden heen leer je de ziel van de ander te beluisteren. Bij volhardende oefeningen wordt dan de toon het juiste middel tot waarneming van ziel en geest.

Ook wanneer je je verdiept in een boek dat uit ware innerlijke ervaring stamt, werken in je ziel krachten die je helderziend vermogen vormen, zoals de krachten van de natuur uit de levende stof je ogen en horen hebben gevormd.

de verlichting

De Verlichting gaat van eenvoudige feiten in je omgeving uit, maar alleen wanneer je je met ernst, volharding en geduld hiermee bezig houdt, kun je tot waarneming van innerlijke lichtverschijnselen worden gevoerd.

Neem b.v. als oefening een mooie gladde steen en een levend dier. Zet ze naast elkaar en richt je volle aandacht er op om ze te vergelijken. Je ziet dan dat de steen en het dier allebei een lichaam hebben. De steen blijft op zijn plaats, het dier verandert van plaats. Door zijn instinkt en begeerte wordt het gedwongen zich te verplaatsen, zijn organen en zintuigen zijn daar ook naar gebouwd. De steen daarentegen is opgebouwd uit begeerteloze kracht. Verdiep je intensief in deze gedachte, terwijl je naar steen en dier kijkt. Verschillende gevoelens zullen in je worden wakker geroepen; de ene vanuit de steen, de andere vanuit het dier. Misschien lukt het eerst niet, maar als je met geduld verder blijft gaan, zul je op den duur resultaat merken. Uit deze gevoelens vormen zich de organen der helderziendheid. Deze organen zijn de geestesogen waarmee men naderhand iets leert onderscheiden wat als ziele- en geestkleuren kan worden aangeduid.

Heeft de mens eenmaal het vermogen om waar te nemen met de "geestesogen", dan ontmoet hij ook vroeg of laat wezens, hoger (soms ook lager) staande dan de mens. Wezens die nooit in de fysieke werkelijkheid vertoeven.

Wanneer je werkelijk resultaten verlangt dan moet je geduld hebben, na enkele minuten een oefening kunnen staken en rustig verder gaan met je werk. Wie niet in de hoogste en beste betekenis van het woord heeft leren wachten, is niet geschikt om leerling van de geestesschooling te zijn en zal ook geen noemenswaardige resultaten bereiken.

kontrole over gedachten en gevoelens

Wanneer iemand de geheimen van de okkulte wetenschap wil doorgronden, moet hij zich steeds voor ogen houden dat hij na een tijdje al vorderingen kan hebben gemaakt, zonder dat ze hem duidelijk worden in de vorm die hij misschien verwachtte. Wie dit vergeet zal wellicht zijn volharding verliezen en na verloop van korte tijd alle pogingen staken. En zelfs wanneer de eerste, voor de beginnening waarneembare hogere ervaring zich openbaart, beschouwt hij deze vaak als inbeelding en laat de moed zakken. Wie een oefening die schijnbaar talloze keren mislukt is, niet steeds maar weer geduldig opnieuw kan doen, kan niet veel bereiken. Veel eerder dan duidelijk waarneembare vorderingen, openbaart zich een onbestemd gevoel van op de rechte weg zijn. Dit gevoel moet je met zorg koesteren, want het kan een betrouwbare gids worden.

Je moet vooral niet denken dat het heel bijzondere, geheimzinnige verrichtingen zouden moeten zijn, waardoor je hogere kennis kunt verwerven. Denk er aan dat moet worden uitgegaan van de gevoelens en gedachten waarmee ieder mens vertrouwd is, en dat daaraan alleen een andere dan gewone richting moet worden gegeven.

Voor de uiterlijke zintuigen ontstaat een wezen bij de geboorte en vergaat bij de dood. Voor de geest zijn geboorte en dood

slechts een gedaanteverwisseling, zoals het ontluiken van een bloem uit de knop slechts een gedaantewisseling is die zich voor het stoffelijk oog voltrekt. Als je dit zelf wilt ervaren, dan moet je geestelijk orgaan hiervoor eerst worden gewekt. De bedoeling echter is dat niet jijzelf door eigen willekeur tot helderziendheid komt, maar dat de werkelijkheid het in jou doet ontstaan. Heeft de mens door oefening de allereerste ervaring van het geestelijk zien in zich beleefd, dan mag hij verder gaan met de bestudering van de mensen.

Voor je hiertoe echter kunt overgaan is het noodzakelijk met de grootste ernst te werken aan de volkomen loutering van je karakter. Elke gedachte aan een baatzuchtig gebruik van kennis, op deze manier verkregen, moet worden verbannen. Ieder die de verborgenheden van de menselijke natuur zelf wil zien, moet daarom de gulden regel van de ware okkulte wetenschap betrachten. Deze luidt: wanneer je één stap voorwaarts wilt doen om kennis van de verborgen waarheden te krijgen, moet je tegelijkertijd drie stappen voorwaarts doen om je karakter te vervolmaken. Wat je naast een hoogstaand karakter ook moet meebrengen is een reeds tot op zekere hoogte ontwikkelde moed en onverschrokkenheid. Een gevaar kalm onder ogen kunnen zien, moeilijkheden zonder aarzelen overwinnen, dit zijn de voorwaarden waaraan je moet voldoen. Door zelfopvoeding in deze richting ontwikkel je namelijk zeer bepaalde krachten in je, onmisbaar voor je inwijding in de hogere geheimen. Zij verbergen datgene wat je, onvoorbereid, in mateloze ontzetting zou storten, dingen waarvan je de aanblik niet zou kunnen verdragen.

Je moet leren tegen die aanblik bestand te zijn.

De gebeurtenis had plaats in de zomer van het jaar 1947 aan de voet van een der gebergtes van het land dat door de Chinezen de Tibetprovincie wordt genoemd.

In het klooster met de open poorten werd er feest gevierd. Gezien van uit een westers standpunt zou dit maar een arm feest zijn geweest. Een feest bestaande uit een "tsampamaal" begoten met boterthee, en daarna een toneelopvoering van middelmatig gehalte en gespeeld door amateurs. Dit alles greep plaats ter ere van de nieuwe Tao-tö-jen van het Tchan Instituut. Het publiek bestond voor het grootste deel uit boeren van de omliggende boerderijen en men had voor die gelegenheid ook de beroemde Iraanse psycholoog Moktar uitgenodigd. Het feest had vooral een symbolische betekenis: in het klooster zonder poorten werd een nieuwe ingewijde verheven tot de rang van Tao-tö-jen van de eerste Jadegraad, en voor de eerste maal in de geschiedenis van de Tschan Orde was de ingewijde een Europeaan. Volgens Grootmeester Wou en zijn vriend Moktar moest deze toenadering van Oost en West worden gevierd.

De nieuwe Tao-tö-jen was in de streek een zeer geliefd man, niet omdat hij de bezitter zou zijn van bijzondere psychische, morele of intellectuele hoedanigheden. Door zijn buitenissige magere gestalte en zijn voor een Chinees eigenaardig gezicht had hij de naam van "reiger" gekregen. Dit is geen scheldnaam als men weet dat de reiger in deze streek als een edele vogel wordt gezien. Zijn lange neus die zo goed paste in vergelijking met de stelloper, fascineerde de kleine kinderen in een gebied arm aan verstrooiing. Ze droegen de Europeaan een vriendelijke belangstelling toe die te vergelijken is met die van het Europese kind bij zijn bezoek aan de dierentuin. Toch moest zelfs een karikaturale Tao-tö-jen voor het prestige van zijn Orde zorgen en de bevolking een beetje eerbied inboezemen, volgens Meester Wou. De verantwoordelijken van het Tchan-instituut hadden dus besloten om van het feest gebruik te maken om voor de ogen van de weinig beschaafde medeburgers de nieuwe Tao-tö-jen in een nieuw licht te doen verschijnen.

's Middags begon men dus met de opvoering. Gewoonte getrouw namen een deel van de toeschouwers geestdriftig deel aan het spektakel en op een gegeven ogenblik kwamen de meest geestdriftige toeschouwers tussenbeide om het toneelstuk een andere wending te geven. Dit ingrijpen gebeurde gewoonlijk op

3e les tao techniek schijn en werkelijkheid

het moment dat de reiger omsingeld was en gevaar liep door de verraders te worden weggesleurd. Dan kwamen de trouwe supporters hem stormlopend te hulp, half lachend, half verwensend, terwijl de slechten van de held werden weggeslingerd. Dit alles ging natuurlijk niet zonder horten of stoten en daarvoor werd natuurlijk het spel niet verbeterd. Maar wat het spektakel aan verstandelijke gedraging verloor won het aan warme menselijke gezelligheid.

Het was op deze tussenkomst van de toeschouwers dat Meester Wou en zijn assistenten rekenden om aan het Volk de verdiensten van de nieuwe Tao-tō-jen te laten bewonderen. Deze werd gedurende het spektakel belast met het geven van commentaar ten gerieve van de "zaal", over de verschillende wisselvalligheden van het gespeelde stuk. Het commentaar was erg slecht en gegeven in een verschrikkelijk aksent, maar de wil om te geloven wat de ogen zagen was zeer sterk. Deze wil tot gezichtsbedrog paste zeer goed in het spel van Meester Wou. Gedurende twee uren verliep het toneelstuk langzaam en plechtig, het bestond uit een geheel van starre houdingen en majestueuze bewegingen. Zelfs het minst eisen-de europeaanse publiek zou vlug verveeld zijn. In het eerste gedeelte was er geen sprake van actie. Op een gegeven ogenblik echter scheen het toneel aan leven te winnen. Twee spelers kwamen in beweging en werden handtastelijk. Toen kwam de nieuwe Tao-tō-jen in actie: zich naar het publiek kerend riep hij een bepaald aantal toeschouwers bij de naam en liet hen toesnellen om hulp te bieden aan de eerste strijder. Toen deed hij hetzelfde ten voordele van de tweede strijder. Met gefronste wenkbrauwen en gebalde vuisten marcheerden de twee groepen wild op elkaar toe. Ze gingen handgemeen worden toen van de lippen van de Tao-tō-jen enkele korte klanken vielen. De kandidaat-strijders verstarde ter plaatse en wierpen verwaasde blikken in het rond als van mensen die een nachtmerrie hadden doorgemaakt. Daarna vielen ze door enkele woorden van de Tao-tō-jen in elkaars armen. Van gewezen toekomstige vijanden werden het weer de beste vrienden. Ze begonnen daarna allemaal hartelijk te lachen, maar bij nader inzien gaven de slachtoffers van deze klassieke hypnosekneep er zich rekenschap van dat ze zich gedurende één ogenblik de werkelijke vijanden hadden gevoeld van hun burens en beste vrienden. Anderzijds waren ook de nieuwe leerlingen die een rol in het spektakel hadden gespeeld in de ban der illusie geweest. Meester Wou had zijn doel bereikt: deze eenvoudige stunt die het westers bedorven publiek niet met verwondering zou hebben geslagen, was voldoende om die eenvoudige boeren van de macht van de nieuwe Tao-tō-jen te overtuigen. Maar volgens de uitspraak van Meester Wou "moet een citroen worden uitgeknepen tot de laatste druppel". Zo gezegd zo gedaan. Na de vertoning nodigde hij de Ordeleden uit om zich naar de grote studiezaal te begeven en vroeg hij hen om rondom hem plaats te nemen. Iedereen ging met gekruiste benen zitten op de biezen matten. Alleen de Meester bleef staan, een kleine tengere grijsaard met glimlachende volle wangen. Hij sprak ons als volgt toe:

"Sommigen onder ons, hebben vandaag gedurende een ogenblik geloofd iets anders te zijn dan ze in werkelijkheid zijn. Ze dachten vijanden van hun broeders te zijn — daarna heeft men hun het idee gegeven dat in elk geval de vijanden niet zo hatelijk waren als het op het eerste gezicht wel leek, en dat het beter zou zijn zich te verzoenen. Want vergis u niet, het verzoenings tafreel was hen ook bevolen. Waarom zich verzoenen zonder ooit werkelijke vijanden te zijn geweest? Dit dubbel tafreel dat door allen werd gezien sommigen onder u hebben het zelfs beleefd, kan een geringe indruk geven van de macht die een man bezit die werkelijk door zichzelf denkt. Maar deze vaststelling zal vandaag niet het onderwerp vormen van mijn betoog. Wat ik wilde zeggen is het volgende: De Tao-tō-jen heeft u aangespoord om te vechten en daarna weer te verzoenen en er was er niet één die hem niet gehoorzaamde. Indien hij deze proef had verlengd, wanneer hij je tot een duurzaam deel van het spektakel had gemaakt, dan zoudt ge u precies gevoeld hebben als de rollen die u moest uitbeelden. De een zou zich keizer hebben gewaand, een ander een geheim agent. Met in beide gevallen de geestesgesteldheid die bij de twee personages paste. En ge zoudt allen angstig op de ontknoping van het stuk hebben gewacht waarvan de inhoud een verschrikkelijk einde liet voorzien. Wat zou er gebeurd zijn als in uw plaats beroepsspelers hadden gestaan? Sommigen zouden beweren dat ze zich nog meer met de hen bevolen rol zouden hebben geïdentificeerd, want een akteur die die naam

verdient beleeft zijn rol volgens de gewijde formule. Ik geloof die gewijde formule niet. Ik durf zelfs te beweren dat die illusie niet zou hebben gewerkt. Deze beroeps toneelspelers spelen iedere dag hetzelfde stuk en kennen maar al te goed de kleinste bijzonderheden ervan opdat de suggestie werkelijk haar werk kan doen. Ze zijn NIET de personen die ze SCHIJNEN te zijn. Ze wéten dat ze dit stuk reeds hebben gespeeld en nog dikwijls zullen spelen. Ze spelen het personage, of beter nog, ze spelen de rol van het personage. In het door hen gespeelde drama komt een schijn van leven tot uiting, maar zij maken er geen werkelijk deel van uit! Hoe waarheidsgetrouw het beeld ook mag zijn van een vermoord man, de toneelspeler weet heel goed dat zijn toneelmatige dood geen definitieve dood is, dat hij ze reeds heeft meegekregen de avond tevoren en dat hij die morgenavond weer zal ondergaan. Was hij daarvan onwetend, dan zou hij gek worden en misschien werkelijk sterven.

DE ONTWAAKTE MENS IS ALS EEN GOEDE TONEEL- SPELER. Hij wéét dat hij zijn persoonlijk Tao moet leven, dat de hele wereld van hem verwacht dat hij de rol speelt waarvoor hij is geboren, Maar hij IDENTIFICEERT ZICH NIET MET DEZE ROL! Hij wéét dat hij steeds weer opnieuw een rol heeft te spelen, en nu altijd, en dat hij die nog, en steeds weer opnieuw zal moeten spelen, want de Tijd is EEN, zonder verleden, noch toekomst, en alleen de menselijke geest die aan de dichtst bijzijnde gebeurtenissen vastzit maakt die verschillen. De Ontwaakte en Verlichte mens weet en voelt met alle vezels van zijn hele wezen, dat juist deze verschillen de scheppers zijn van al zijn ellende. Waarom bewenen wat niet meer is, nee beter nog, waarom bewenen wat er nog is, voor altijd? Het is genoeg dit te kunnen zien.

Degene die dit nog niet weet moet eerst leren. Een Verlicht mens weet te zien. Hij die niet weet te zien dat hij in dit leven een hem opgelegde rol te spelen krijgt die de Tao, zijn Lot, hem te spelen geeft, zal nooit zijn Weg vinden. Steeds zal hij de vleermuizen voor draken aanzien. Hij zal nooit weten dat een mens die zijn eeuwige bestemming aanvaardt, DOOR DIT FEIT ZELF zijn Lot op een subtiele manier WIJZIGT. Maar wanneer op een dag zijn ogen open gaan, wanneer hij duidelijk ziet dat zijn Bestemming eeuwig is en onveranderlijk, dan ja, hoe paradoxaal het ook moge klinken, kan hij zijn Bestemming wijzigen en zijn Tao beheersen. Hij zal globaal dezelfde rol spelen als iemand wiens ogen nog niet werden geopend, maar hij zal deze veranderen door zeer fijn aangebrachte penseel-trekjes: hij zal er de gehele ZIN van veranderen."

Op dit punt van zijn uiteenzetting zweeg Meester Wou een ogenblik. Zijn lichaam richtte zich op en toen hij opnieuw sprak, sprak hij ons toe in de tweede persoon enkelvoud. Het scheen dat de Meester zich tot iedere leerling in het bijzonder richtte. De gehele persoon van de Eerbiedwaardige scheen een niet te bepalen maar werkelijke verandering te hebben ondergaan die allen bemerkten. Het was de tengere grijsaard niet meer die sprak, maar een wezen boven de tijd uit, krachtig, zonder vrees en wiens blik ieder van ons peilde. En hij vervolgde: "Indien ge werkelijk een Ontwaakte wilt zijn, dat wil zeggen, weten met uw verstand en voelen met uw hele lichaam dat uw geboorte, uw leven en uw dood, feiten zijn die eeuwig herhaald worden zonder dat men kan zeggen dat het een het andere voorafgaat, moet ge eerst en vooral bewust worden van uw gebaren, van uw houdingen en van uw woorden. Schrik van dit programma niet terug. Gij zijt een mens die nog aan de tijd is gebonden, in de zin waarin gij dit begrijpt. Ge moet uw geheugen ontwikkelen om zoveel mogelijk de tegenwoordigheid van het verleden in u te voelen. Ontwikkel ook de kunst der voorspelling om in u de tegenwoordigheid van de toekomst te voelen. Ge moet er toe in staat zijn, zonder dat uw hart beeft, zonder spijt en zonder vrees de gebeurtenissen op te roepen die reeds uw weg kruisten en ge moet, natuurlijk met minder helderheid, gezien de leemten in uw geest, de gebeurtenissen voorzien die de toekomst voor u heeft weggelegd. Ge kunt er tenminste één zien wiens komst onafwendbaar is: uw dood, die alleen voor anderen gekend zal zijn, daar uw verdwenen persoonlijkheid dit niet zal kunnen vaststellen. Ge moet uzelf nemen zoals ge zijt, met al de schone en bittere kanten. Ge moet de dood kunnen aanvaarden zonder vrees en zonder hoop, als een mens, "die niet weet". Het is slechts dan dat uw ogen zullen opengaan en gij Kennis waardig zult zijn." Na dit te hebben gezegd, groette de Eerbiedwaardige de vergadering en verliet de zaal.

koncentratie

We vragen je om deze tekst verschillende malen te herlezen, met een tussenpoze van enkele dagen. De tekst is verre van duidelijk. De hier behandelde materie laat dit niet toe. Wat je nu al kunt proberen is onze oefening: de Tsyng-Chen. Maar die krijg je niet voor niets. Toch moet je het elke keer blijven doen, beetje bij beetje: wees bij alles wat je doet, tijdens het eten, bij je gesprekken, luister naar je eigen woorden en natuurlijk ook naar die van je partner. Probeer van tijd tot tijd je houdingen te verbeteren en je lichaam goed recht te houden. Dit heeft een krachtige geest tot gevolg. Dat is voldoende.

We zullen nu de kleine concentratie-oefening vervolmaken, die je in de tweede les werd geleerd. Daarin vroegen we je om je gedachten één minuut te concentreren op het woord "Verleden", daarna gedurende één minuut op het woord "Toekomst". In het tweede gedeelte van dezelfde oefening vragen we je aandacht niet te concentreren op een gedrukt woord, maar op een herinnering, een prettige of een minder prettige, volgens eigen keuze. Denk ongeveer een minuut (de duur heeft hier niet meer dezelfde betekenis) intens aan een gebeurtenis of een eenvoudig feit uit het verleden. Concentreer je op deze herinnering. Laat niet toe dat je geest de aap uithangt door van de ene naar de andere tak te springen. Houdt je bij die éne herinnering. We weten dat het voor een ongehoofd persoon moeilijk is om de gedachten gedurende lange tijd bij één onderwerp te houden. Het is juist daarom dat we een korte concentratie voor schrijven. Maar wanneer je de oefening een beetje langer kunt maken zal het des te beter zijn. Denk daarna aan een mogelijke gebeurtenis in de nabije toekomst. Bijvoorbeeld wat je morgen van plan bent te doen. Tracht een van deze dingen te visualiseren. Stel je deze aangenaam of onaangenaam voor, dat doet er niet toe. Wanneer dit feit in je geest is opgetekend, bekijk dan dit in de toekomst te gebeuren iets alsof het reeds was gebeurd. Dat is alles. Doe deze oefening iedere dag en verander iedere dag van onderwerp. Concentreer je vandaag al op een gebeurtenis uit het verleden en op een feit dat zich mogelijk in de toekomst kan voordoen. We raden je aan de twee fasen van de oefening om te keren.

Het onderricht is in langzaam tempo begonnen. Te langzaam zullen sommigen zeggen. Daarom zullen we de gang van zaken even versnellen. Ontlast je voor een ogenblik van de Tsyng-Chen, zodat je je krachten kunt wijden aan iets anders. Eerst nog een kleine oefening die aan beoefenaars van yoga goed bekend is. Er is geen verschil tussen de twee oefeningen, die van de yoga en de onze. Het enige verschil is te vinden in het doel, dat wordt nagestreefd. De oefening is om 's avonds wanneer je in bed ligt, voor het inslapen, de gebeurtenissen van de dag op te roepen en wel in omgekeerde volgorde. Dus wat je deed voor je naar bed ging, daarna wat je daarvoor deed enz., eindigend 's morgens bij het opstaan. Dit is waarschijnlijk de beste oefening om je geheugen te ontwikkelen, terwijl het bovendien, dat zul je op den duur ontdekken, een probaat middel is tegen slapeloosheid.

wou - wei

Nu kunnen we beginnen met de Wou-Wei, maar eerst en vooral enkele regels uitleg. Het Tchan-Instituut is de bezitster van de zuivere en intergrale leer van de Tao-Vaders. Het is een pragmatische wijsbegeerte. Ze is alleen in naam verbonden met wat men in onze dagen het Taoïsme noemt. Dit Taoïsme is door de negatieve invloed van de massa een soort van roekachtige godsdienst geworden. Een godsdienst die zich aanpast heeft aan de hoop op een barok paradijs en naar de geforceerde praktijk van de ceremoniële magie. Je zou kunnen zeggen dat meer dan de andere grote geestelijke ontdekkingen van de mens, die van de Tao-Vaders gedegenereerd is tot uiterlijke regels. Vandaar de noodzaak zich te organiseren, zoals de Tchan Orde doet. In den beginne werd de levenswijze die door de Wijzen werd aanbevolen "Wou-Wei" genoemd. In onze taal kan men dit zeer onnauwkeurig vertalen door: "niet-handelen". Laten we goed begrijpen dat dit niet wil zeggen dat men om een Wijze te worden het voldoende is om niets te doen. Toch heeft het huidige Taoïsme deze betekenis letterlijk aangenomen, maar het schijnt. Om het gevaar niet te lopen de indruk te geven van te zijn samen gesmolten met dit verarmde Taoïsme, geven de esoterische organisaties de naam Wou-Wei aan een bijzondere oefening die in zekere zin de nektar is van

de Tao-Techniek. De praktijk van de Wou-Wei garandeert niet dat je een superieur mens wordt, maar wij staan er borg voor, dat wanneer je deze oefening twee maanden volhoudt, je wilskracht ongelofelijk verhoogd wordt. We moeten je echter waarschuwen: het is geen prettige oefening. Maar vergeleken met de Tsyng-Chen is het een gemakkelijke oefening die weinig tijd vergt. Tenslotte moet de oefening zorgvuldig worden gedoseerd om geen schade te veroorzaken. De oefening kan op ieder uur van de dag worden gedaan: bij het opstaan, voor of na de maaltijd, voor het slapengaan. Het is een kwestie van persoonlijke smaak. Wanneer je deze oefening doet zal het goed zijn een kalme omgeving op te zoeken, tenminste gedurende de eerste weken.

Neem een spiegel. Hang hem zo aan de muur dat deze zich op de hoogte van je gezicht bevindt wanneer je rechtop staat. Sta goed rechtop voor de spiegel. Zorg er voor de lichtsterkte van de kamer zo te regelen dat het licht nog te zwak noch te sterk is. Richt nu je blik op je spiegelbeeld tussen de wenkbrauwen. Je spieren moeten noch gespannen, noch ontspannen zijn. De kin omhoog, het lichaam recht, de handen open en op dijhoogte. En nu: beweeg niet meer! Gemakkelijk? Niet zo gemakkelijk als op het eerste gezicht lijkt. In de yoga-asanas wordt er van de beoefenaars gevraagd gedurende soms lange tijd een bepaalde lichaamshouding aan te nemen. Deze houdingen zijn heel dikwijls weinig natuurlijk. Op het eerste gezicht lijkt de lichamelijke fase van de Wou-Wei gemakkelijker dan de yoga-houdingen. In werkelijkheid is het omgekeerd. De Wou-Wei is minder vermoeiend voor het lichaam, maar niet voor de geest, zelfs niet tijdens de lichamelijke fase. Hoe het ook zij, blijf zo lang mogelijk onbewegelijk. Volledig onbewegelijk. Het moet zo zijn dat (met uitzondering van je ademhaling, natuurlijk) niets in je beweegt. Wanneer je tijdens de oefening ergens jeuk krijgt, krab dan niet. Wanneer je lichaam een ongemakkelijke stand heeft aangenomen dan moet je die zo houden tot aan het einde van de Wou-Wei. Vecht innerlijk tegen iedere spiertrilling. Behoudt een totale onbewegelijkheid. Niets mag bewegen tijdens je oefening. Je moet zelfs proberen om gedurende de oefening niet met je ogen te knippen. Er is geen oefeningsduur vastgesteld, dit laten we aan jezelf over. We raden je wel aan de lichamelijke fase van de Wou-Wei zo lang als je kunt vol te houden. Je hele aandacht moet uitgaan naar het onbewegelijk houden van iedere centimeter van je lichaam.

In Centraal-Azië wordt het lichamelijke aspect van de Wou-Wei gebruikt voor de training van beroeps-hypnotiseurs. Sommige van deze mannen zijn na jaren oefening in staat urenlang de ogen open te houden zonder te knippen. Zoveel wordt er niet van je gevraagd, probeer alleen je best te doen.

* Tao-tō-jen

de 3-ledigheid van mens en maatschappij

Eeuwenlang heeft de mens zich de vraag gesteld: wie ben ik eigenlijk? Wat doe ik in de wereld? Het is een vraag die behoort tot het mens-zijn. Het is een vraag die wel nooit definitief beantwoord zal worden, omdat de mens voor zichzelf een mysterie blijft.

In de afgelopen eeuwen is de mens vanuit vele gezichtspunten benaderd: vanuit de filosofie, biologie, theologie, psychologie, sociologie, enz. De verschillende wetenschappen hebben een enorme hoeveelheid feitenmateriaal betreffende de mens ontdekt. Verder bestaan er talloze mensbeschouwingen. Onderzoekt men deze mensbeelden kritisch, dan blijken zij in vele gevallen echter eenzijdig te zijn. Zo beperkt men zich in de psychologie in hoofdzaak tot een systematische beschrijving van het gedrag (prikkel-reactie mechanisme) of men tracht (zoals in de biologie) de mens te begrijpen vanuit fysische-chemische structuren en processen (de mens is dan "geprogrammeerd" door de DNA moleculen in de celkern). De vraag naar het wezen van de mens blijft bij deze mechanistische mensbeelden onbeantwoord.

Een meer adequaat mensbeeld, welke de totale mens omvat, is o.a. te vinden in de Oosterse yoga-leringen, welke al eeuwenoud zijn en getoetst zijn aan de ervaringen van hen die het pad van geestelijke zelfrealisatie zijn gegaan. Hierin wordt uitgegaan van een zevenvoudige samenstelling van de mens, waarvan het laagste beginsel het stoffelijk lichaam is (shtula sharira) en het hoogste de goddelijke vonk (Atma). De gewone mens is zich slechts bewust van zijn lagere beginselen (lichamelijke reacties, gevoelens, gedachten), terwijl de verlichte mens zich ervan bewust is dat zijn hoogste Zelf één is met de Algeest.

Het zou echter een vergissing zijn te menen dat dergelijke diepgaande leringen uitsluitend in het oosten te vinden zouden zijn. RUDOLF STEINER bijv. geeft bijzonder exakte beschrijvingen van de mens in al zijn geledingen. Centraal staat bij hem de drieledigheid geest-ziel-lichaam, waarbij elk beginsel weer verder in drieën is onder te verdelen. Wij krijgen dan:

1-Geest	{	geestmens (Atma)
		levensgeest (Buddhi)
		geestzief (Manas)
2.Ziel	{	bewustzijnsziel
		verstands-of gemoedsziel
		gewaarwordingsziel
3.Lichaam	{	astraallichaam
		levenslichaam (etherlichaam)
		fysieke lichaam

Hieruit zien we dus dat de mens een geestelijk wezen is dat zich slechts van een stoffelijk lichaam bedient om zich in deze wereld uit te drukken. Hij is dus geen lichaam, maar heeft een lichaam. Verder valt nog op te merken dat in de huidige fase van de evolutie de 3 hoogste beginselen nauwelijks ontwikkeld zijn. De werkzaamheid van de geest doet zich af en toe gevoelen in de intuïtie, welke een hogere functie is dan het gewone, rationele denken.

Deze drieledigheid staat in kosmisch verband met de 3 bewegingen van de aarde en met de 3 voornaamste factoren in de geboortehoroskoop (zon, maan, ascendant). Het teken van de zon bepaalt de grondtoon van het Ego, het teken van de maan de persoonlijkheid (gevoelens, lagere denken), terwijl de ascendant de lichamelijke verschijning weergeeft:

geest	– rotatie aarde (24 uur)	– ZON
ziel	– pulsatie aardas (2160 jaar)	– MAAN
lichaam	– radiatie om zon (1 jaar)	– AARDE

Deze drieledigheid is ook te vinden in de verschillende systemen in de mens:

hoofdsysteem: hersenen, zintuigen, 12 zenuwparen (12 tekens dierenriem!), heerst over willekeurige bewegingen, waakbewustzijn, DENKEN

ritmisch systeem (middengebied): bloedsomloop, ademhaling, ruggemerg-zenuwensysteem, ruggegraat, 31 zenuwparen (maanfasen, maand) beheerst onwillekeurige bewegingen, droombewustzijn, VOELEN

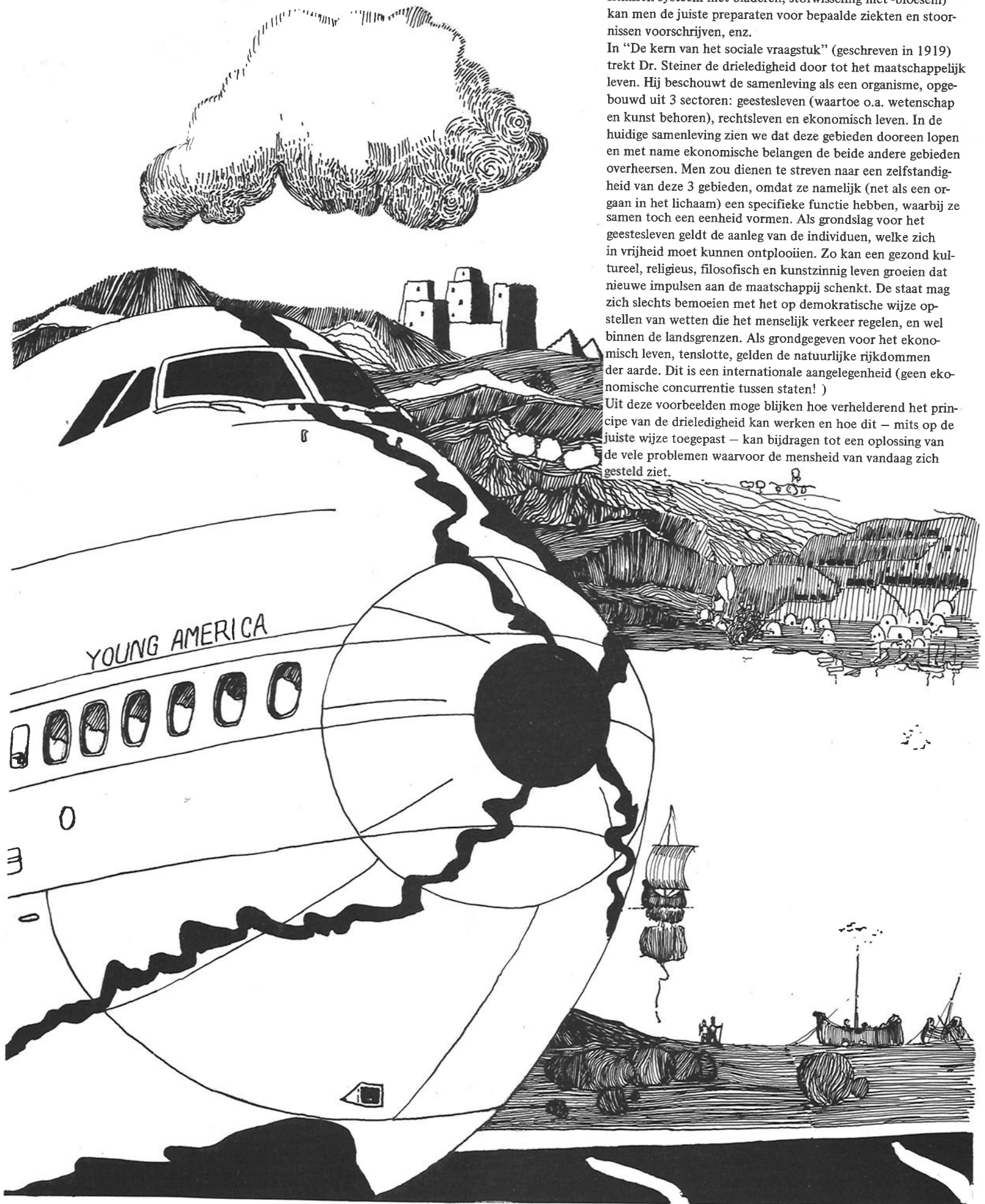
stofwisselingsysteem: stofwisseling, ledematen, klieren, sympathisch zenuwensysteem, beheerst diepslaapbewustzijn, WILLEN. Indien we dit naar zijn wezen doorgronden, ontdekken we dat het gebaseerd is op een fundamentele dualiteit in de kosmos (lichtdonker, leven-dood, geest-stof, mannelijk-vrouwelijk) alsmede het ritme dat ontstaat door de wisselwerking tussen beide polen. Het is het principe van werking-weerstand-trilling, van waaruit we vele verschijnselen beter kunnen doorzien en met elkaar in verband kunnen brengen. Toegepast op het

leven krijgen we de volgende 3 factoren: het ik (rotatie), de relatie tot de medemens (pulsatie) en de omstandigheden (radiatie). De ware levenskunstenaar is hij, die deze 3 factoren in evenwicht met elkaar weet te brengen.

Ook op andere terreinen blijkt het schema van de drieledigheid bijzonder vruchtbaar te zijn. In het onderwijs, bijv. kan men streven naar een harmonische ontplooiing van het denk-, gevoels- en wilsleven, uitgaande van de ontwikkelingswetten die gelden voor het kind. Op grond van de analogie tussen mens en plant (zenuw-zintuigstelsel correspondeert met de wortel, ritmisch systeem met bladeren, stofwisseling met -bloesem) kan men de juiste preparaten voor bepaalde ziekten en stoornissen voorschrijven, enz.

In "De kern van het sociale vraagstuk" (geschreven in 1919) trekt Dr. Steiner de drieledigheid door tot het maatschappelijk leven. Hij beschouwt de samenleving als een organisme, opgebouwd uit 3 sectoren: geestesleven (waartoe o.a. wetenschap en kunst behoren), rechtsleven en economisch leven. In de huidige samenleving zien we dat deze gebieden dooreen lopen en met name economische belangen de beide andere gebieden overheersen. Men zou dienen te streven naar een zelfstandigheid van deze 3 gebieden, omdat ze namelijk (net als een orgaan in het lichaam) een specifieke functie hebben, waarbij ze samen toch een eenheid vormen. Als grondslag voor het geestesleven geldt de aanleg van de individuen, welke zich in vrijheid moet kunnen ontplooiën. Zo kan een gezond cultureel, religieus, filosofisch en kunstzinnig leven groeien dat nieuwe impulsen aan de maatschappij schenkt. De staat mag zich slechts bemoeien met het op democratische wijze opstellen van wetten die het menselijk verkeer regelen, en wel binnen de landsgrenzen. Als grondgeven voor het economisch leven, tenslotte, gelden de natuurlijke rijkdommen der aarde. Dit is een internationale aangelegenheid (geen economische concurrentie tussen staten!)

Uit deze voorbeelden moge blijken hoe verhelderend het principe van de drieledigheid kan werken en hoe dit – mits op de juiste wijze toegepast – kan bijdragen tot een oplossing van de vele problemen waarvoor de mensheid van vandaag zich gesteld ziet.

astrologie

Een opmerkelijk verschijnsel in onze huidige wereld – zowel in “subcultuur” kringen, als daarbuiten – is de toenemende belangstelling voor een wetenschap die door velen als bijgeloof wordt beschouwd, n.l. de astrologie. Blijkbaar zien veel mensen er toch wel wat in, al moet daarbij opgemerkt worden dat vele horoskooprubrieken van tijdschriften nu niet direct bevorderlijk zijn voor het “image” van astrologie.

De astrologie is reeds oeroud en speelde een belangrijke rol in de Babylonische, Egyptische en Arabische Cultuur. Ptolemaeus is het geweest die de astrologie voor het eerst samenvatte in zijn bekende Tetrabiblos (126 n. Chr.). Dit werk is gebaseerd op de leringen van de grote Egyptische wijze Hermes Trismegistus.

Met de opkomst van de moderne wetenschap kwam de astrologie in een kwade reuk te staan. Er kwam een scheiding tussen astrologie en astronomie, welke laatste de eerste niet langer serieus nam. Slechts aan de objectief waarneembare hemelverschijnselen, de wetten die gelden voor de beweging der hemellichamen, werd wetenschappelijke waarde toegekend, niet aan een eventueel verband tussen sterrenkonstellaties en gebeurtenissen op aarde.

Weinig bekend is, dat recente statistische onderzoeken van o.a. Michel Gaugelin en dr. Vernon Clark sommige astrologische effecten bevestigden. Nadere en uitgebreidere onderzoeken zouden wenselijk zijn opdat de astrologie erkend zal worden als officiële wetenschap.

Toch zit hier meer aan vast, daar de astrologie een nadere denkwijze vraagt dan die der gevestigde wetenschappen. Vanuit een materialistisch standpunt is het in eerste instantie een absurde gedachte dat sterrenbeelden invloed zouden uitoefenen op het menselijk levenslot. Ook als men zoekt naar elektromagnetische stralingen die van planeten zouden uitgaan, blijft men gevangen binnen de natuurwetenschappelijke, kausale denkwijze. Het is de grote verdienste van de psycholoog C.G. Jung geweest, dat hij het principe van de kausaliteit heeft aangevuld met een ander principe, dat hij “synchroniciteit” noemt. De gebeurtenissen staan niet alleen in een verband van oorzaak en gevolg tot elkaar, maar ook doordat gebeurtenissen gelijktijdig plaats vinden. Deze oosterse gedachte werkt verhelderend op vele parapsychologische verschijnselen en ook op de astrologie. De beweging der hemellichamen en de gebeurtenissen in het leven van de mens lopen synchroon. “Zo boven, zo beneden”, schreef Hermes. Het is de leer van de overeenstemming van mikrokosmos en makrokosmos. Elk deel is een weerspiegeling van het geheel. Ook vanuit de ideeënleer (Plato, Goethe, Steiner e.a.) kan men de astrologie beter begrijpen. De zichtbare werkelijkheid wordt hierin beschouwd als het resultaat van de werkzaamheid van scheppende ideeën of oerbeelden. Zo staat achter een plant de idee plant, welke zich manifesteert doordat een zaadje wortel schiet, een stengel, bladeren en tenslotte bloesem krijgt. Goethe was in staat om in deze ideeënwereld te schouwen en de oervormen waar te nemen.

Nu zijn de 7 planeten en de 12 tekens van de Dierenriem niets anders dan dergelijke oerbeelden, kosmische krachten die overal werken, in de natuur, de maatschappij, het zieleleven van de mens, enz. De tekens van de dierenriem zijn niet genoemd naar de sterrebeelden, maar naar zekere fundamentele “archetypen” (term is weer afkomstig van Jung) die in een verleden door priesters direct ervaren werden. De Ram, de Stier, Tweelingen, enz. zijn symbolische aanduidingen voor deze krachten. Hetzelfde geldt voor de planeten. Het principe “Mars” bijv. manifesteert zich zowel bij een opvliegender, cholericus mens, overal waar strijd is, in de kleur rood en tenslotte in de beweging van de planeet Mars. Saturnus heeft te maken met samentrekking, met duisternis, met tegenwerking, met het metaal lood (zwaar!). Zo bestaan er allerlei kosmische samenhang tussen planeten, tonen, kleuren, metalen, organen, enz. Wat in de ideeënwereld een eenheid is, treedt in de stofelijke wereld uiteen in een veelheid van fenomenen, die alle als het ware op dezelfde trilling zijn afgestemd.

De volgende tabel is reeds zeer oud en werd o.a. gebruikt door de grote medicus-chemicus Paracelsus (1493-1541). Zeer frappant is wel dat latere, uitgebreide proefnemingen van mevr. Kolisko het verband tussen planeten en metalen bevestigden. Zo bleek de maanfase van invloed te zijn op reacties met zilverzouten, de planeet Saturnus een rol te spelen bij loodreacties, enz.

getal (Pythagoras)	planeet	metaal
3	Saturnus	lood
4	Jupiter	tin
5	Mars	ijzer
6	Zon	goud
7	Venus	koper
8	Mercurius	kwikzilver
9	Maan	zilver

orgaan	typering
milt	samentrekking, concentratie
lever	wijsheid, groei, gerechtigheid
gal	aktie, energie, strijd, begeerte
hart	ik-bewustzijn, macht
nieren	liefde, harmonie
longen	verstand, analyse, beweging
hersenen	gevoel, fantasie, vorm

In deze volgorde neemt de omloopstijd der planeten af (Saturnus: 29,5 jaar, Maan: 27, 3 dagen). Zet men de planeten op de hoekpunten van een zevenpuntige ster, dan krijgt men allerlei mooie eigenschappen. Gaat men uit van de zon en volgt met de lijnen van de ster, dan verschijnen de dagen van de week. Begint men met Saturnus en slaat men telkens 1 teken over, dan nemen de atoomgewichten van de corresponderende metalen af (lood-kwikzilver-goud-tin-zilver-koper-ijzer).

Behalve de symbolen van de astrologie zijn ook de kaarten van de Tarot te beschouwen als archetypen. Zij bevatten een diepe wijsheid. Men kan er zelfs de bewustzijns-gang der mensheid uit afleiden! De Magiër, de Dwaas, de Duivel, zij allen spelen hun rol in het leven van de mens. Wie dit ontdekt, gaat deze krachten herkennen en er bewust mee werken. Hier ligt vooral het grote nut van astrologie, Tarot, I Ching, e.d.: het zijn hulpmiddelen om tot grotere bewustwording te geraken.

Voor de techniek van de astrologie verwijzen wij naar de vele goede handboeken op dit terrein (C. Libra, E. Parker, Veen's, H. de Hoog Castell, enz). Het belangrijkste is de geboortehoroscoop van een persoon, welke de stand van de planeten op het moment van geboorte weergeeft. Uit de tekens en de huizen waarin de planeten staan, en de hoeken tussen de planeten (de z.g. aspecten) leidt men het karakter van de betrokkene af, zijn aanleg, mogelijkheden, beperkingen, specifieke moeilijkheden, enz. Verder kent men de z.g. progressieve horoscoop, welke geldt voor latere momenten in het leven. Men moet zich daarbij niet voorstellen dat de planeten de levensloop van een mens bepalen (dit is kausaal-deterministisch gedacht), maar alleen dat er een parallel loopt, waarbij de mens door groeiende bewustwording zich steeds meer aan de planetaire "invloeden" kan ontworstelen en tot grotere innerlijke vrijheid komt. Kortom, de sterren neigen wel, doch dwingen niet!

Ir. Sef Kicken

LEMURIA

Uitgave van het meditatiecentrum
"De Kosmos"
Prins Hendrikkade 142, Amsterdam,

telefoon (020) 67477 en 230686

Abonnementsprijzen (bij vooruitbetaling):

per jaar f 10.- (12 nrs.) of f 1.-

per nummer.

Betalingen:

Gem. Giro Amsterdam L 13822 t.n.v. Lemuria

(postgironummer gem. giro: 13500) of op de Alg. Bank

Nederland t.g.v. rek. 545317274 t.n.v. Lemuria -

Amsterdam.

